

Åbningstale - 2017

Også fra mig skal der lyde et varmt velkommen til medarbejdere, studerende og gæster. Jeg vil gerne begynde med at byde særligt velkommen til de nye i blandt os. Næmlig jer der lige er begyndt uddannelsen på arkitekt- og på designskolen (konservatorskolen optager kun hvert 3. År). På KADK har vi de seneste mange år kun optaget en beskedent procentdel af vores ansøgere. Og i år er ingen undtagelse. Ligesom de studerende før jer, er I nøje udvalgt på baggrund af jeres talent.

Lad os lige dvæle lidt ved talenterne.

Talent er i ordets oprindelse en møntenhed. I biblen er der en lignelse om de betroede talenter. Den handler om en mand, der betror sine tre tjenere sine talenter, altså sin formue, mens han er ude og rejse. Da han vender tilbage, roser han de to af tjenerne, fordi de har sat pengene i spil og fået dem til at yngle. Men den tredje tjener får skæld ud og bliver smidt på porten. Af frygt for at miste sin talent havde han nemlig valgt at grave sine talenter ned i jorden, så han kunne levere dem tilbage intakt.

Talent er i en moderne forståelse et billede på menneskelige muligheder, særlige egenskaber og evner, noget der i sig selv har betydelig værdi, men som desuden er noget, man har en forpligtelse til at eksperimentere med og udvikle, så det skaber større værdi for andre.

Talent inden for *jeres* områder er eftertragtet af mange, men kun få forundt. I skal fejre, at I har det. Men I skal også huske, at det forpligter. Det forpligter til ikke at være fedtet med det og ville beskytte det, og det forpligter til at udrette noget. På KADK er vi ambitiøse i forhold til den betydning, I kan få for det danske og det internationale samfund. Og den plan Mette Lis netop fortalte om, vil sikre at vi bedre kan understøtte jer.

Vi taler her om kompetencer, I skal tilegne jer på KADK, og som vil række langt ind i fremtiden. Og når vi nu har en fremtidsminister til stede i dag, vil jeg sætte lidt flere ord på potentialet.

Sidste år besluttede vi at dedikere tre år til at arbejde med FN's 17 verdensmål: 17 mål der tegner et andet billede af verden; en bedre fremtid for kloden og de mennesker, der bebor den. Vores arbejde med de 17 verdensmål er ikke et ideologisk eller filantropisk projekt – vi forventer for det første, at medarbejdere og studerende forholder sig kritisk til målene – og så har vi en begrundet forventning om, at fremtidens arbejdsmarked vil efterspørge kompetencer, viden og løsninger, der understøtter målene, ligesom vi tror på at de vil blive en del af fremtidens økonomiske målestok.

Noget tyder på, at vi har ramt plet med det kollektive projekt.

Jeg har ikke tal på de mange nationale og internationale henvendelser om samarbejde, vi har fået, og anmeldelserne af sommerens afgangsudstilling – den første med fokus på verdensmålene – roser vores kandidater for at tage ansvar og vise konkrete bud på, hvordan arkitektur og design kan løfte vores trivsel og produktion – uden at vi vel og mærke sætter vores klode under pres og vores ressourcer over styr. Kort sagt hvordan arkitektur og design kan udtænke og visualisere vejen for en smartere, sundere og smukkere fremtid. 6 hjerter til livet.

På KADK, bilder vi os ikke ind, at vi er de eneste, der kan løfte den opgave. Vi bilder os heller ikke ind, at vi kan gøre det alene. Men vi er helt overbeviste om, at vi spiller en central og afgørende rolle. Konservatorer sikrer at vores bevidsthedsniveau er historisk funderet. Arkitekter og designere skaber produkter, omgivelser og serviceløsninger, der ikke bare løser praktiske problemer og udfordringer, men i kraft af deres kunstneriske og sanselige kvaliteter tilføjer en merværdi, der løfter vores livskvalitet, vores produktivitet - ja generelt set skaber mening og sammenhæng i folks liv.

Den form for værdiskabelse kan også måles på bundlinjen, hvis man vil. Og det behøver vi hverken prøve kræfter med klimaforandringer eller tiltagende forurening for at få vished for.

Vi skal bare en tur ned af Sønder Boulevard. For få år siden en affolket og trafikeret gennemfartsvej - i dag et levende og pulserende knudepunkt for tusindvis af københavnere. Årsagen til forvandlingen skal findes i anlæggelsen af en grøn bypark med indlagte pladser til fordybelse, møder og fysisk aktivitet. Byparken stimulerer folkesundheden, sammenhængskraften og herlighedsværdien i området – faktorer der ikke kan sættes tal på, men som er en klar forudsætning for det blomstrende forretningsliv, og de stigende ejendomspriser. Sidstnævnte er, siden parken kom til, steget med 351 mio. kr., hvorfra Københavns Kommune årligt opnår 12 mio. kr. ekstra i skatteindtægter. Dermed er anlægsomkostningerne betalt på under to år. Så vidt jeg husker, jeg har en fortid på den tegnestue, der står bag projektet, så var arkitekthonoraret et par mio. kr. og overskuddet på det ikke eksisterende – det afspejler på ingen måde projektets reelle værdiskabelse og dermed er det et eksempel på, at gamle regnemodeller må revideres med hjælp fra sådan nogen som os, der har blik for holistisk værdiskabelse.

Man kan ikke være arkitekt, designer eller konservator uden at vide noget om de økonomiske modeller, man indgår i; makroøkonomisk, hvor man må kæmpe for at den værdi, man skaber, bliver talt med. Og mikroøkonomisk, hvor det handler om at få designet en forretningsmodel, der gør at man får honorar for den fulde værdi, man leverer. I skal vide, hvad det, I kan, er værd og I skal betales ordentligt for jeres talenter for at de kan vokse. Man fristes til at sige at I, med den oprindelige betydning af ordet, skal have talenter for jeres talenter. Blandt andet derfor styrker vi nu jeres erhvervsrettede kompetencer.

Et andet område, hvor vi opruster, er det teknologiske. Verden har de senere år oplevet en accelererende teknologisk udvikling – den 4. Industrielle revolution – inden for Internet of things, robotter, augmented reality, droner, virtual reality, blockchain og 3D print. Betydningen for fremtidens arbejdsmarked vil være enorm, og ny teknologi er også nøglen til mange af de globale udfordringer, vi står over for. Men der ligger en udfordring i at sikre at kløften mellem den accelererende teknologi på den ene side og vores mål for et godt liv på den anden side ikke vokser. Vi ser allerede nu grupper af borgere som bliver hægtet af udviklingen. Også her kan KADK's kandidater bidrage betydeligt i kraft af deres holistiske arbejdsmetode og inddragende tilgang, der netop insisterer på at tage højde for de menneskelige faktorer og skabe produkter, løsninger og strategier, der kan bygge bro mellem menneske og maskine. Det kræver i så fald, at vi på KADK omfavner den 4. Industrielle revolution – at vi mestrer de nye teknologiske muligheder og forstår at bruge dem og sætte dem i spil på nye måder. Derfor styrker vi nu jeres teknologiske kompetencer.

Vi er altså, som I kan høre, ambitiøse i forhold til den betydning, I kan få for det danske samfund, og de udfordringer, vi står foran både lokalt og globalt. Og dermed er vi tilbage ved det råstof, som alle studerende på KADK besidder: Talent.

Vi forventer af alle studerende på KADK, at I gør jer umage med at få jeres talent til at gro og vi anser det som en forudsætning for at det kan ske, at I sætter det ud og virke i det omgivende samfund undervejs i studiet, gennem studieopgaver, praktik eller andet - ikke for at mime denne omverden, men for at skubbe til den og for selv at lade jer skubbe til.

Omvendt lover vi, at vi vil gøre vores allerbedste for at give jer den bedste og mest kvalificerede undervisning, understøttet af forskning og kunstnerisk udviklingsvirksomhed. KADKs helt store styrke er medarbejderne – jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke min dybeste respekt for jeres utrættelige indsats under de sidste års substantielle udfordringer med fusion og dimensionering. Ud over at være de førende indenfor jeres felt, så er I også kendetegnet ved jeres enorme engagement.

Lad os gøre hvad vi kan, studerende og medarbejdere, for at forløse alle talenter i det kommende studieår. Lad os eksperimentere og til stadighed diskutere, hvordan man gør netop det.

På KADK skal ingen talenter graves ned, tværtimod skal de blomstre i alle regnbuen –og verdensmålenes farver. Det tror jeg er den bedste måde at møde den fremtid, vi ikke kender.